

MINNINGARORÐ

Minningarorð um Katrina Sólrun Fjallsbak, Miðvági

fødd 15. februar 1948 – deyð 26. januar 2017

Áðenn vit varnaðust nakað, gjørdist Katrin álvarsliga sjúk, og doyði hon fá ár seinni. Katrin og eg vóru systkinabørn, og hóast hon var eitt sindur eldri enn eg, so kom eg ofta á gátt hjá Katrini og foreldrum hennara. Hon gekk í gamla bygdarskúlan í Miðvági, har eisini eg gekk. Har vóru triggir lærarar tey fyrstu árin, seinni komu aðrir lærarar og vikarar at undirvísa okkum. Sjálvur gekk eg í tvey ár í gamla skúla. Vit spældu á sandinum, runnu undan aldunum,

ið skolaðu uppá land og eftir tí slætta sandinum. Vit spældu eisini eftir skúlatíð serstakliga í býlinginum við Kirkjar, har vit vuku upp. Mammurnar tóku sær av heimi og børnum. Páparnir vóru aloftast til skips ella gjørdur fyrifallandi arbeiði heima. Í gamla bygdarsamfelagnum var alt við tað gamla, smáar broytingar vóru. Genturnar spældu við dukkur, vit dreingir sigldu við bátum í Ósanum, har vit eisini fangaðu kombikk, sil og állar. Men so við eitt var gamli

skúlin í Miðvági niðurlagdur. Nýggjur skúli kom á Giljanesi. Alt broyttist, og alt gjørdist so stórbært. Tíðin og umhvørvið gjørdust annarleiðis, enn tey høvdu verið. Vit finga nýggjar vinir og kenningar í grannabygdini, Sandavági.

Tað var í hesum umhvørvi, at Katrin vaks upp. Hon tók lut í bygdarlívnum, bæði í gleði, gaman og álvara.

Kartin arbeiðdi í mong ár sum fotografur. Hon tók myndir bæði av einstaklingum, brúðarpörum og konfirmantum. Og mangar eru myndirnar, sum hon hevur tikið, og hanga hesar myndir í mongum heimum kring um í Vágum.

Katrin og tey vóru fyra systkin, og doyði yngra systirin, Gertrud, í bestu árum, hon átti tveir beiggjar eisini. Annars giftist Katrin við Poul Erik Fjallsbak, og búðu tey her við Kirkjar í Miðvági. Tey finga fyra børn saman, og eru tey vaksin nú. Katrin og Poul Erik høvdu eitt gott lív saman. Hann sigldi, og hon var heimaarbeiðandi húsmóður. Sum sagt, gjørdist Katrin álvarsliga sjúk fyri árum síðani, og doyði hon í bestu árum, ja, alt ov ung, halda vit. Minnini eftir Katrina eru góð, hon var altíð so skemtingarsom, hon hevði eitt ljóst sinnalag, og hon var ein lívsglað kvinna. Familja, vinir og kenningar vilja varðveita góðu minnini eftir hana.

Ærað veri minnið um Katrina!

Finnbjørn

Minningarorð um abba á Hædd

Marvin Richard Hansen varð føddur hin 2. desember í 1941 í Norðagøtu, har hann vaks upp. Hann giftist í 1967 við Sólveig Brestisson úr Skúvoy, og tey búsettist á Hædd í Klaksvík.

Hin 2. desember hevði abbi havt føðingardag og hevði fyllt 76 ár. Vit plagdu altíð at savnast henda dagin, og tað gjørdur vit eisini hesaferð, men nú var abbi ikki við.

Altíð hevur okkum dámt væl at koma niðan í tað hugnaliga og fjálga heimið hjá ommu og abba, og tey hava verið so hjartalig og góð við okkum. Vit eiga nógvar ríkar og hugnaligur løtur á Hædd, og mangan hevur omma bakað okkum pannukøkur.

Abbi var fittur og hjálpsamur. Hann var ein "kerligur" abbi og var altíð til reiðar at koyra okkum í bili sínunum. Hann trillaði okkum mangar túrar, tá ið vit vóru smá, og tá ið abba-dagur var í barnagarðinum, so var abbi við. Abbi dugdi at fáast við okkum smáu børn, hóast hann eisini var avgjörður.

Javnar vóru vit við ommu og abba í summarhúsinum í Gøtu, og vit vóru við teimum í Skúvoy, har vit sluppa at koyra á knallertini hjá abba.

Vit goyma mong góð og stuttlig minni um ríkar løtur saman við ommu og abba, og tey bæði vóru so góð hjún, og trúföst stuðlaðu tey hvør øðrum.

Abbi var handaligur, sum fáur. Tað, sum onnur langt síðan høvdu givið upp og lagt frá sær, tað dugdi

abbi at gera í stand aftur. Hann dugdi at smíða, sveisa, seyma, og hann dugdi at fáast við tað elektriska.

Abbi dæmdi væl at prátta um familju. Hann visti væl um ættarviðurskifti. Hitti hann onkran í familjuni, so var tað altíð: "Hvat sigur skyldmaðurin ella skyldkonan?".

Abbi var villigur, og hann segði ongantíð nei. Hann var víða um og arbeiðdi, og hann hjálpti, har hann kundi.

Abbi á Hædd og Petra-omma, sum heldur ikki er ímillum okkum longur, vóru tætt knýtt. Bæði vóru so rættvís og gjørdur ikki nóg burtúrur sær sjálvum. Tey bæði vóru so trúföst bæði ímóti menniskjum og ímóti Emmaus og kirkjunni, har tey gingu nóg.

Abbi fortaldi okkum altíð um Jesuspápa, og hann sang mangan hetta ørindi fyri okkum:

*Eg eri Jesu lítla lamb,
og eg gleðist yvir hann.
Hann vil meg á vegnum leiða,
og hann skal meg altíð eiga.
Eg vil elska Jesus mest,
tí eg veit, at tað er best.*

Abbi á Hædd var besti abbi, ein kann ynskja sær. Vit sakna teg ómetaliga nóg, góði abbi.

Hvíl í friði, kæri abbi.

Hergerð, Sólveig, Petra og Bent Kristoffur

KJAK

Frelsandi (upp)loysingar-maður av européiskum landa-bitum

Virgar T. Dalsgaard

Nú supernationalisturin Magni Arge við danskari figgjarhjálpi hevur sett skjótil á sína européisku uppløysingarskipan, har hann fyríbils hevur herjað á tað catalonska landnyrðingshornið og er farin at kuta av tí spanska statskrovinum, er avgjørt vert at minna hann á allar hinar minnilutarnar í Europa, sum helst gjarna vilja

hava føroyska loysingar-hjálpi. Hví skulu teir gloymast?

Hví skulu allir aðrir minnilutar í Europa ikki fáa magnesiska loysingarhjálpi? Hví skal bara tað spanska landakrovið maltrakterast ella karvast í stumpar og stykkir?

Magni kundi hóskandi lagt fyrir við at rætt teimum militantu baskisku yvirgangskroppunum úr loysingarrøsluni ETA sína frelsandi hond.

Og so kunnu vit úr tí fjøtraðu rúgvuni av ófrælsu minnilutum taka samarnar í Norra, Svøríki og Finnlandi, sum leingi hava kravt loysing og gramt seg um eirinda-

leysa skandinaviska kúging.

So kundi hann farið yvirum til tey baltisku londini, har stórir russiskir minnilutar (percentvís størri enn tann catalonski) leingi hava barst móti bæði málsligari og kulturellari kúging.

Haðani kann hann flúgva til Suðurslesvig, har bæði donsku og týsku megin eru málsligir minnilutar at hjúkla um, hvis teir skoyta um republikanskan stuðul.

So er tað ein týskur minniluti í Belgien (hann er ikki stórt meira enn Føroyar - eini 60.000 fólk), sum hevur allan "rætt" til Magnahjálpi. Puigdemont kundi hjálpt til, hvis

hann hevði torað fyri belgiarum, sum jú hýsa honum ENN. Men skuldu teir rísa, kundi tann catalonski odda-republikanarin helst fingið innivist í einum tómmum kjallaraverils hjá Magna í Havn.

So er tað tann týski minnilutin í Alsace í Frankaríki, sum ikki hevur torað at kravt loysing, líka síðani 1945, men tað kann Magni skjótt fáa teir østar til, so tað kemur gongd á uppløysingina í tí eystara partinum av Frankaríki.

So eru tað bretonnarar í útnyrðings-Frankaríki, sum fola seg nóg forfjónaðar av stjórnini í Paris, bæði politiskt og kulturelt.

Hinumeigin ta eingilsku kanalina er heilt galið! Har eru walisarar, sum fola seg nationalt niðurtraðkaðar av tí eingilsku stjórnini í London. Sama er við skotum og summum katólskum írum, sum halda seg vera bæði politiskt forfylgdar og religiøst kúgaðar.

Fleiri national neyðarróp

Men Magni sleppur ikki so. Tað verður boð eftir honum úr Italien, har Liga Nord-rørslan vil kvetta og loysa alt Norður-Italien frá stjórnarvaldinum í Rom. Og so eru tað suður-tyrolararnir í teimum italiensku Alpunum, sum vilja sleppa